

- 50 regerings-, 18 arbejdsgiver- og 27 arbejderrepræsentanter.
5. En komité vedrørende faglig oplæring (dagsordenens punkt 7), bestående af 50 regerings-, 30 arbejdsgiver- og 27 arbejderrepræsentanter.
 6. En komité vedrørende social tryghed (dagsordenens punkt 8), bestående af 36 regerings-, 9 arbejdsgiver- og 21 arbejderrepræsentanter.
 7. En komité vedrørende teknisk bistand (dagsordenens punkt 10), bestående af 52 regerings-, 24 arbejdsgiver- og 12 arbejderrepræsentanter.

Efter forslag fra forretningsudvalget nedsattes der endvidere en komité vedrørende ændringer i forretningsordenen, bestående af 12 regerings-, 3 arbejdsgiver- og 3 arbejderrepræsentanter.

Desuden nedsattes der i overensstemmelse med forretningsordenen følgende komiteer:

Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål (dagsordenens punkt 2), bestående af 1 regeringsrepræsentant fra hvert medlemsland.

Komiteen til prøvelse af fuldmagter, bestående af 1 regerings-, 1 arbejdsgiver- og 1 arbejderrepræsentant.

Komiteen vedrørende resolutioner med 45 regerings-, 12 arbejdsgiver- og 15 arbejderrepræsentanter.

Danmark havde følgende repræsentation i komiteerne:

Forretningsudvalget: *Dreyer* og *Einar Nielsen*.

Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål: *Dreyer*.

Komiteen vedrørende gennemførelse af konventioner og henstillinger: *Rise* med *Schade Poulsen* som suppleant.

Komiteen vedrørende arbejdstiden: *Dreyer* med fru *Wilfred Jensen* som suppleant; desuden *Eli Pedersen*.

Komiteen vedrørende beskæftigelse: *Arne Nielsen*.

Komiteen vedrørende faglig oplæring: *Coln* og *Thomas Nielsen*; endvidere *Rise* med *Arne Lund* og *Due* som suppleanter.

Komiteen vedrørende social tryghed: *Juhl-Christensen*.

Komiteen vedrørende teknisk bistand: *Vejlby* og *Rise*, sidstnævnte med *Arne Lund* og *Due* som suppleanter.

Resolutionskomiteen: *Einar Nielsen*.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses mod beskikkelse af nogen af de delegerede ved konferencen, undersøges af komiteen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komiteen enstemmigt afviser en sådan indsigelse, er komiteens afgørelse endelig. Finder mindst et af komiteens medlemmer, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes ved et plenarmøde af hele konferencen.

Til regeringsrepræsentant i fuldmagtskomiteen og formand for denne valgtes den svenske statssekretær *Michanek*.

Der var rejst indsigelser mod følgende delegeredes fuldmagter:

Delegationen fra det nationalistiske Kina (Formosa-regeringen): Komiteen afviste indsigelsen under hensyn til, at situationen ganske svarede til den, der havde foreligget ved samtlige konferencer siden 1950, og at De forenede Nationers generalforsamling senest den 8. oktober 1960 havde vedtaget at undlade at behandle spørgsmålet om udelukkelse af repræsentanter for det nationalistiske Kina eller optagelse af repræsentanter for Den kinesiske Folkerepublik.

Delegationen fra republikken Congo (hovedstad: Léopoldville): I indsigelsen, som var fremsat af nogle afrikanske og asiatiske regeringsrepræsentanter med støtte af Sovjetunionen og andre østeuropæiske delegationer, var anført, at republikken Congo ikke længere var repræsenteret af den regering, som havde udpeget delegationen til arbejdskonferencen.

Komiteen afviste indsigelsen under henvisning til, at det drejede sig om et politisk spørgsmål, der var blevet behandlet af De forenede Nationer, og at arbejdskonferencen — på lignende måde som med hensyn til Kinas repræsentation — burde følge De forenede Nationer ved afgørelsen af, hvilken regering der repræsenterede republikken Congo.